

RAD I ZADOVOLJSTVO

Četverodnevni radni tjedan na probi i u Hrvatskoj

ZAGREB - Hoćemo li u budućnosti raditi četiri pa se odmarati tri dana? Ovu radnu shemu koja ima sve više promicatelja diljem svijeta odlučila je isprobati jedna hrvatska tvrtka. Provjerili smo zašto.

"Uvodim četverodnevni radni tjedan. Vjerujem da ljudi moraju imati više vremena za sebe. Ako ja vjerujem u njih onda će i oni (valjda) vjerovati u mene."

To je status koji je na privatnom Facebook profilu objavila poduzetnica Renata Šeperić Petak. I već za nekoliko sati se o ovoj, za hrvatske prilike neobičnoj, poslovnoj odluci počelo raspravljati i među kolegama novinarima.

Uz očekivano odobravanje, razmatralo se je li možda tvrtka u problemima i je li četverodnevni radni tjedan posljedica manjka posla. Stoga smo pokucali na vrata Logičke matrice, konzultantske tvrtke u središtu Zagreba, kako bismo provjerili o čemu se radi. Valja reći da nam je direktorica Šeperić Petak ljubazno sugerirala kako misli da njzijen potez ne zaslužuje pozornost medija no nismo bili jedini novinari koji su pokazali interes za ovu temu.

"Nismo ni u kakvim problema. Dapače, imamo dosta posla", kazala je za Deutsche Welle pa dodala:

"Mi smo mala tvrtka, nas je deset, svi su stalno zaposleni. Dobrim dijelom to su mladi ljudi, neki od njih imaju i djecu. Imamo stabilan posao koji ide cijele godine, ali smo izloženi stresu u vrijeme objava natječaja i prijava projekata. Ali sada je to već svaki mjesec ili tjedan. Događaju se turbulencije u količini posla koji trebamo obaviti, a uzrokovane su rokovima. Kako sam najstarija u firmi, gledajući mlade kolege, mislim da se ljudi trebaju odmoriti i imati više vremena za sebe. Nismo napravili ništa što drugi ne mogu napraviti, samo smo izradili drugačiji tjedni raspored."

Naime, četverodnevni radni tjedan već je isproban na Novom Zelandu i tamošnja akademska istraživanja potvrdila su da je takav raspored unaprijedio posao, doveo do boljih rezultata, ali i do većeg zadovoljstva kod radnika. Čak 78 posto radnika izjavilo je da na takav način dobro balansira poslovni i

privatni život. Srodni eksperimenti, doduše sa šestosatnim radnim danom, provedeni su i u Švedskoj uz slične rezultate.

Ne čudi stoga što i sindikati u nekim naprednijim zemljama sve glasnije traže četverodnevni radni tjedan. Britanski TUC, koji pokriva 5.5 milijuna radnika, formulirao je to kao novi cilj borbe – ono što je nekad bila borba za osmosatno radno vrijeme, danas je borba za rad od ponedjeljka do četvrtka. Novi obrasci upravljanja radnim vremenom su zasnovani na novim tehnologijama koje omogućuju efikasnije upravljanje procesima, efikasniju proizvodnju i svođenje putovanja do radnog mjesta na minimum, kada je riječ o poslovima koji se mogu odraditi na daljinu ili "u oblaku". Potvrđuje nam to i naša sugovornica.

Za početak će, kaže, odraditi šestomjesečni eksperiment pa će isprva samo jedan čovjek (uz rotacije abecednim redom) raditi četiri dana u tjednu, a ako se to pokaže dobrim rješenjem, spremna je cjelokupni posao organizirati u četiri dana tjedno.

"Očekujem da se to neće loše odraziti na poslovanje, već suprotno. Svi imaju ugovore na neodređeno vrijeme, godišnje odmore i plaćene prekovremene, ali mislim da im treba malo više odmora i vremena za privatni život." Čini se da je ovakvo rješenje puno lakše uvesti u male tvrtke koje su fleksibilnije. "Ne radim pritisak oko toga ako ljudi ponekad zakasne na posao. S druge strane, cijelo poslovanje je 'na cloudu' i ako kolege nemaju sastanke taj dan ili neke fiksne obaveze u uredu, mogu posao odraditi i od kuće. Ako ste u uredu od 8 do 16, dok dođete do kuće, više ništa ne možete obaviti za sebe."

Rezultat njihovog posla je napisani projekt, pretežno za natječaje za EU fondove, a ne sjedenje u uredu osam sati dnevno, objašnjava nam direktorica. U konačnici, dodaje, to je stvar i povjerenja i zajedničkog cilja. "Želim da im ova tvrtka ostane u dobrom sjećanju, da imaju osjećaj da su napredovali i da imaju mogućnost uspoređivati."

Na pitanje što bi prvo promijenila u sustavu odmah odgovara - nedostatak reformi u mirovinsko i zdravstvenom osiguranju.

"Sve uhljebe koji su se nakačili, ionako nitko ne može riješiti u idućih 50 godina. Porezna presija na i iz plaće je toliko velika da se neće moći dugo zadržati ova mlada ekipa. Umirovljenika imamo za izvoz, ali nemamo radnika. Ljudima koji žive od proračuna više neće imati tko uplatiti u proračun, ako se ovako nastavi."

Šeperić Petak ukazuje na nelogičnosti sustava koje joj smetaju: "Zašto 25 godina nitko ne želi napraviti popis socijalnih naknada koje se isplaćuju u ovoj državi? Zašto radnici u Hrvatskoj ne bi sami određivali koju visinu mirovinskog i zdravstvenog žele uplatiti? Što ja osobno imam od zdravstvenog osiguranja koje uplaćujem?"

Na opasku kako je riječ o solidarnim sustavima Renata Šeperić Petak odgovara da nije protiv socijalne države, ali jest protiv toga da se sve usluge i naknade dijele bez jasnih i transparentnih kriterija.

"Voljela bih svom radniku isplatiti 'bruto 2' kao 'neto' pa da on može sam ugovoriti policu zdravstvenog osiguranja koju želi. Zašto mu plaćam nešto (obavezno državno osiguranje, op.a.) do čega on sve teže dolazi. Zašto se brojne naknade isplaćuju iz mirovinskog fonda?"

To su samo neka od brojnih pitanja koja muče ovu poduzetnicu i koja bi mogla nizati u nedogled.

No odgovor na pitanje je li joj država u proteklih godinama ikako olakšala poslovanje je vrlo kratak i odrješit:

"Ne. Još uvijek smo u razdoblju zvanom 'fali jedan papir'."

<http://www.seebiz.eu/cetverodnevni-radni-tjedan-na-probi-i-u-hrvatskoj/ar-182299/>